

Abusive relationship # 1

Väkivaltainen tai loukkaava ihmissuhde, osa 1

Hei kaikki,

Meillä on keskellä makuuhuonettamme kattotuuletin, josta roikkuu kaksi vetokettinkiä tuulettimen ja valon sytyttämiseksi ja sammuttamiseksi, jollemme halua käyttää seinäkatkaisijoita. Valitettavasti ne roikkuvat aivan sängyn päädyn lähellä ja eräänä aamuna herätessäni aamun sarastusta edeltävään pimeyteen mennäkseni olohuoneeseen rukoilemaan, kävelin suoraan noita puntteja päin, minkä vaikutuksesta otsani keskikohta oli kuin pedon merkillä 666 merkitty. Se sattui!

Kompuroin pois tuulettimen luota, mutta pääsin pian uudelleen vauhtiin ja ensimmäisellä askeleellani löin vasemman pikkuvarpaani vanhan DVD-soittimen terävään kulmaan, olimme jättäneet sen lattialle joku ilta sitten, jotta voisimme lahjoittaa sen myöhemmin kirpputorille. Mutta kuten jokin tv-mainos, jolla yritetään myydä minulle jotakin vempainta: 'Eikä tässä vielä kaikki!'

Katsoin ulos keittiön ikkunasta vain nähdäkseni aamunkoittoa edeltävässä valossa tyhjän lintujen ruokintalaitteen ja parinkymmenen linnun kerääntyneenä sen ympärille keskenään puhumassa, siitä olen varma, siitä, missä aamiainen oli. Varpusparven pelottamana ja syyllistämänä panin shortsit jalkaani ja menin autolle hakemaan 20 paunan (yhdeksänkiloisen) linnunsiemensäkin, jonka olin ostanut edellisenä päivänä.

Kun heitin säkin olkani yli kävelin auton ympäri liian läheltä sen reunaa, josta sääreni löysi vetokoukun sellaisella voimalla, että heti tuli verta ja suustani ulvahdus, jota seurasi läimäys sääreen huudolla: "Parane, Jeesuksen nimessä!"

Täytin ruokintalaitteen, enkä silti kuullut parvesta mitään viserrystä tai sirkutusta 'kiitos John!', ja kävelin takaisin taloon mutisten itsekseni, että nyt oli vuodattanut verta noiden tyhmiä lintujen tähden, mikä sai minut ajattelemaan sitä, kuinka Jeesus sanoi Matt. 6:26:ssa Isän ruokkivan linnut, mikä tarkoitti minun tuon aamuissa äreässä ajattelussani, että minun veriuhrini oli oikeastaan Isän syytä, JA SE yllytti minut ajattelemaan Isälle:

"Sinun pitäisi tehdä askeleni vakaiksi! No, olet totisesti onnistunut loistavasti tänä aamuna!" Juuri kun minuun kolahti se, miten hirvittäväällä tavalla olin ajatellut ja kun anteeksipyyntö muotoutui mielessäni, Hän vastasi lempeästi nuhdellen: "Sinä tiesit missä jokainen noista esineistä oli ja silti kävelit suoraan niitä päin. Ei se ole minun syytäni"

Väkivaltaisuuden tai väärinkäytön/loukkaamisen alku

Tämän sarjan kuluessa luettelen väkivaltaisen/väärinkäyttäjän/loukkaajan keskeisiä ominaisuuksia ja kerron mitä on olla väkivaltaisessa/loukkaavassa suhteessa käsitellen ystäviä, sisaruksia, seurakuntaa, avioliittoa ja työtä, ja näiden keskeisten ominaisuuksien puitteissa luettelen lisää tusinan verran sellaisia ominaisuuksia, jotka vahvistavat tai ovat lähtöisin noista ydinpiirteistä.

Ensimmäinen keskeinen ominaisuus on: Syyn siirtäminen toiselle henkilölle.

MUTTA...pelkästään se, että joku henkilö siirtää syyllisyyden pois itsestään, ei tee hänestä väkivaltaista/väärinkäyttäjää/loukkaajaa, sillä me kaikki olemme kiemurrelleet tuotillamme, kun joku on konfrontoinut meidät syyllisyytemme suhteen, aivan kuten minä yritin syyttää

Isää siitä, että Hän antoi minun kävellä roikkuvia punnuksia päin, lyödä varpaani ja kävellä vetokoukkua päin. On vain ihmisluonnon mukaista etsiä syytä muualta.

Mutta elämäntyyli, jossa ei koskaan oteta vastuuta, kun on selvästi itse syyppää ja samalla syyttää toisia, jossa sanoo AINA jotain sellaista kuin 'Sinä pilasit jutun minulta koska...' tai 'joku firmassa tekee tämän minulle...' tai jopa 'Se oli vain väärinymmärrys', paljastaa epätasapainoisen näkemyksen itsestä, toisista ja elämästä.

Juku, kiitos Adam!

Väkivallan/loukkaamisen siemenet kylvettiin varhain ihmisrotuun, kun Adam syytti Eevaa ja Jumalaa, mutta jätti itsensä tilanteen ulkopuolelle 1. Moos. 3:12:ssa: " Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin." No just niin Adam - Se oli Jumalan syy, koska Hän teki naisen, joka söi hedelmän ja joka antoi hedelmän sinulle - jos Jumala ei olisi toiminut noin, et olisi syönyt sitä hedelmää, joten se oli Jumalan syytä, ja naisen syytä.

En väitä Aadamin olleen väkivaltainen Eevaa kohtaan tai käyttäneen häntä väärin, sanon syyllisyyden siirtämisen periaatteen olevan langennutta ihmisluontoa ja jos siitä tulee elämäntyyli, kyse on väkivallasta/väärinkäytöstä/loukkaamisesta, ja heti kun se on elämäntyyli, muut tällaiseen käytökseen kuuluvat ominaisuudet yhdistyvät tuohon keskeiseen ominaisuuteen.

Yhdistyneenä syyllisyyden siirtämiseen - narsismi

Heti kun joku siirtää syyllisyyden jollekulle toiselle ja sen tähden saa huomion pois omasta vastuustaan, hän usein toimii kääntääkseen emootiot keskittymään takaisin itseensä ja siihen, miltä hänestä itsestään 'tuntuu' tuon toisen henkilön syyllisyyden tähden ja samalla hän saa tuon toisen tuntemaan olonsa hankalaksi. Tämä käytös pilaa tilanteen ja jos se on toimintamalli, tekee suhteesta lopun.

Kreikkalaisessa mytologiassa Narkissos oli tunnettu kauneudestaan, ja kuitenkin hän osoitti ylimielistä halveksuntaa niitä kohtaan, jotka häntä rakastivat. Eräänä päivänä Narkissos oli kävelemässä metsässä ja Ekho (suomeksi Ekho-nymfin nimi tarkoittaa myös kaikua) näki hänet ja rakastui häneen. Narkissos tajusi, että häntä seurattiin ja huhusi toistuvasti 'Kuka siellä' saaden vastaukseksi vain Ekhon toistaman 'Kuka siellä'

Lopulta Ekho ilmaisi itsensä mutta Narkissos torjui hänen rakkautensa, ja Ekho oli niin murtunut torjunnasta, että hän vietti lopun elämänsä vai huhuillen kunnes hänen läsnäolostaan jäi vain kaiku. Koston jumala Nemesis kuuli, mitä Narkissos oli tehnyt, ja houkutteli tämän vesilammikolle, jossa tämä näki oman peilikuvansa ja rakastui itseensä. Tajuten, ettei hän koskaan voisi vastata riittävästi omaan rakkauteensa, hän teki itsemurhan.

Huomaa alleviivaamani, sillä syyllisyyden siirtävä henkilö ja häntä rakastava seuraavat tätä samaa toimintamallia. Ekhon kohdalla huomaa, kuinka hän paljasti sydämensä Narkissokselle, paljasti sielunsa. Huomaa, että hänet torjuttiin ja hän kuihtui pois särkyneen sydämen vuoksi kunnes hänen läsnäolostaan jäi vain kuiskaus.

Narkissoksen kohdalla huomaa, kuinka hän torjui Ekhon rakkauden, oli ylimielinen, osoitti halveksuntaa, oli rakastunut itseensä ja oli lopulta itsetuhoinen.

Ihminen, jota kohtaan käyttäydytään väkivaltaisesti tai loukkaavasti, jota väärinkäytetään, joka on aina se, jota syytetään, on murheen murtama, koska hänen rakkaansa jatkuvasti torjuu hänen rakkautensa. Lopulta, olipa sitten kyse avioliitosta, sisarukselta, ystävästä, seurakunnassa käyvältä tällaista kulttuuria edustavan seurakunnan penkissä, tai työntekijästä, joka on tällaisessa samanlaisessa kulttuurissa työssä, hänestä tulee pelkkä aiemman itsensä kuori - eikä usein tiedä, kuka on, on tyhjä, vailla elämää torjumisen, syyllisyyden ja satutetuksi tulemisen vuoksi - kuitenkin tuo väkivaltaisesti tai loukkaavasti käyttäytyvä ei huomaa siitä mitään. Kaikessa on kyse hänestä itsestään, mutta hän ei tajua olevansa tekemässä itsemurhaa ihmissuhteessaan, työssään, seurakunnassaan - emootioissaan.

Kun nuo kaksi pannaan yhteen: Syyllisyyden siirtäminen ja asian kääntäminen heitä itseään koskevaksi

Avioliitossa jos jokin menee pieleen töissä, väkivaltainen/väärinkäyttäjä/ loukkaava löytää keinon syyttää puolisoa - ehkä hän ei nukkunut hyvin puolison kuorsauksen takia, mikä teki hänestä väsyneen töissä, mikä merkitsi sitä, että hänen ollessaan pitämässä esitystä hän ei osannutkaan ajatella riittävän nopeasti, mikä tarkoitti sitä, että esitys hylättiin - joten kun hän kävelee kotiovesta sisälle tuona iltana, se on puolison syytä. Hän on uhri ja se, jota on satutettu.

Töissä hän on se, jolle on tehty vääryyttä, koska assistentti kasasi huolimattoman raportin, kieltäytyen myöntämästä, että hänellä itsellään on vastuu lopullisesta korjausluvusta.

Väärinkäyttävä/loukkaava seurakuntakulttuuri syyttää ihmistä, joka nostaa esille perusteltuja ongelmia, sellaiseksi, jolla on ongelma sen sijaan, että käsittelisi seurakunnassa, sen henkilöstöstä ja po. toimintaperiaatteessa olevaa ongelmaa.

Sisaruksen tai ystävän kohdalla olet väärässä, koska et ymmärrä, kuinka vaikeaa hänellä on ollut - keinona siirtää huomio pois hänen omista toimenpiteistään, jotka vaikuttivat ongelmaan.

Tällainen henkilö elää siirtämällä vastuun toiselle ihmiselle vääristellen konfrontaation koskemaan häntä itseään. Jos otat esille perustellun huolenaiheen tai tarpeen, sen sijaan, että hän tunnustaisi sen, hän syyttää sinua sanoen, että sinä olet se, jolla on pulma, sinä olet se, jolla on ongelma, sinä olet syy. Hän tappaa itse ihmissuhteen, mutta ei kykene myöntämään olevansa väärässä, tutkimaan itseään eikä muuttumaan.

Narsismiin yhdistyneenä hänen syyllisyyden siirtämisensä voi saada sinut ajattelemaan, että sinä olet se teistä, joka on hullu, että sinä olet se teistä, jolla on ongelma. Hän saa sinut tuntemaan, että olet huono, hän ei kehu tai tue sinua saati sitten tarjoa aitoa spontaania kohteliaisuutta, ja harvoin jos koskaan ilmaisee olevansa huolissaan hyvinvoinnistasi.

Kuningas Saul oli juuri sellainen persoona, mutta minulta on kirjoitustila loppunut. Kerron lisää keskeisiä ominaisuuksia ja muista esimerkkejä ensi viikolla, ja sarjan edetessä teen ehdotuksia siitä, kuinka käsitellä väärinkäyttäjää/loukkaajaa tai narsistista persoona.

Siihen saakka siunauksin,
John Fenn

Abusive relationship/spiritual abuse # 2

Väkivaltainen tai loukkaava ihmissuhde/hengellinen väärinkäyttö, osa 2

Hei kaikki, Hyvin vanha pariskunta pukeutuneena muutama vuosikymmen sitten muodinmukaisesti vanhoihin vaatteisiin laahusti hampurilaispaikkaan eräänä päivänä ja tilasi yhden hampurilaisen, yhden ranskalaiset ja yhden kolan. Lähellä oleva mies piti heitä suloisina, mutta oli huolestunut siitä, että he tilasivat vain yhden aterian. Varovasti hän lähestyi heitä ja vaimeaan ääneen tarjoutui hienotunteisesti maksamaan toisen hampurilaisen, ranskalaiset ja kolan. Tuo vaimo vastasi suloisesti: "Tämä on okei, me jaamme kaiken."

Pariskunnan istuessa nyt pöydässään vanha mies jakoi hampurilaisen huolellisesti kahtia ja pani puolikkaan vaimonsa eteen. Sitten hän jakoi ranskalaiset puoliksi ja asetti puolet vaimonsa eteen ja pani kolan keskelle pöytää. Sitten hän alkoi syödä omaa hampurilaisenpuolikastaan, kun taas vaimo vain katseli hänen syömistään.

Jälleen huolestumisensa ilmaisten tuo mies lähestyi tarjoten ostaa toisen hampurilaisen, ranskalaiset ja kolan, mutta jälleen vaimo vastasi: "Tämä on okei, me jaamme kaiken." "Mutta miksi te ette syö?", mies kysyi vain kuullakseen naisen vastaavan: "Odotan hampaita."

Jakamista, jakamista

Tuo saattaa viedä jakamisen ajatuksen äärimmäisyyksiin, mutta emotionaalisesti terve ihminen voi jakaa toisten kanssa – oli sitten kyse kiitoksen saamisesta hyvin tehdystä työstä tai omasta osuudestaan koskien syyllistymistä tehtyjen virheiden suhteen. Sairaant ihmiset kieltäytyvät hyväksymästä omaa osuuttaan syyllisyydestä ja sen sijaan siirtävät syyllisyyden toisille haluttomina ottamaan vastuuta.

Väärinkäyttäjä/loukkaaja osoittaa kypsymättömyytensä monin tavoin vihan räjähdyksistä itseensä vetäytymiseen. Hänen raivonpurkauksensa on suhteeton tilanteeseen nähden tai hän vetäytyy äreään hiljaiseen itseensä pilaten koko tilaisuuden, mutta hän ei välitä, koska hän on vihainen henkilölle x tai yritykselle x tai tilanteelle x – hän mieluummin pilaa tilaisuuden kuin kasvaa aikuiseksi ja olisi sellainen ihminen, jonka seurassa on hyvä olla.

Viime viikolla kerroin keskeisen ominaisuuden, syyllisyyden siirtämisen ja sisällytin siihen muita tekijöitä; narsistisuuden ja sen, kuinka narsisiti voi saada sinut tuntemaan, että sinä olet se, jolla on ongelma, saa sinut tuntemaan huonoutta itsesi suhteen, ei kehu tai tue sinua ja harvoin, jos koskaan ilmaisee olevansa huolissaan hyvinvoinnistasi.

Muista tämä: Synnintunto tuo meidät Jumalan luo ja siinä on kyse Hänestä. Tuomitseminen työntää meidät pois Jumalan luota ja siinä on kyse meistä. Älä salli väärinkäyttäjän/loukkaajan saada sinua tuntemaan tuomitukseksi tulemista. Torju hänen tuomitsemisensa.

Ydinperiaate nro 1 tänään: Tällaista ihmistä rakastava tuntee hänen sydämensä hyvän puolen, joten jää

Väärinkäyttäjä/loukkaaja ei ole sellainen koko ajan. On hetkiä, jolloin hänen suloinen ja aito puolensa toimii, ja se on se puoli, jonka väkivallan/väärinkäytön/loukkauksen uhri näkee ja rakastaa, olipa kyse sitten puolisisestä, ystävästä, sisaruksesta tai työkavereista.

Seurakuntaan liittyen voi olla, että rakastetaan ylistystä, vaikka pastori on kontrolloiva mies, joka sanoo saarnastuolista sellaisia asioita kuten että pois lähteneellä henkilöllä x on riivaaja tai hän nyt avaa itsensä demoniselle hyökkäykselle lähdettyään pois heidän seurakunnastaan – tuollaisia kontrollijuttuja. Mutta riittävän monet ihmiset rakastavat seurakunnassa olevaa opetusta tai rakastavat ylistystä siellä tai pyhäkoulu on seurakunnassa hyvä niin että he jäävät sinne huolimatta hengellisestä väärinkäytöstä.

Töissä päällikkö tai työkaveri ei halua erottaa jotakuta, koska tietää tämän perheen olevan taloudellisesti ääri rajoillaan, joten hän päätyy tekemään työtehtäviä tämän puolesta, mikä saa hänet tuntemaan olonsa hyväksi/paisuttaa hänen egoaan, koska hän 'auttaa'. Yllä mainittu seurakunnassa käyvä saa hyötyä väärinkäyttäjäpastorista tai sellaisesta seurakuntakulttuurista. Avioliitossa hyöty voi olla taloudellinen tai henkilö saa katon päänsä päälle, joten hän pysyy tuossa ihmissuhteessa.

Läheisriippuvainen suhde...

...on sellainen, jossa yksi henkilö tukee tai mahdollistaa toisen henkilön huonon tai vaarallisen käytöksen, olipa sitten kyse yksinkertaisesta kypsymättömyydestä ja laiskuudesta, riippuvuudesta, vastuuttomuudesta tai räjähtävästä vihasta, samalla kun hän saa sisällään jotakin hyvän tai mielihyvän tunnetta tuon tuen tarjoamisesta.

Sen tunnuksena on yhden henkilön tarve olla riippuvainen toisista oman identiteettinsä ja/tai persoonana hyväksytyksi tulemisen suhteen samalla kun toinen puoli on sen osapuolen emotionaalinen tai fyysinen tarve, joka rakastaa auttaa, hoitaa ja huolehtia tästä. Siten suhde on dysfunktionaalinen siinä rakkauden/vihan ja rauhan/sodan pyörteessä, joka heidän välillään on, ja kuitenkin kumpikin saa hyötyä, niin vääristynyttä kuin se saattaa ollakin.

Toinen henkilö näkee mahdollisuuden ja jatkaa uskomista siihen, että 'tällä kertaa' toinen tulee järkiinsä, samalla kun hänen rakkautensa kohde – väärinkäyttäjä/loukkaaja, itse-keskeinen syyttäjä – ei käsittele sisäisiä ongelmiaan, joten voi vain nousta tietylle tasolle ennen kuin hän sabotoi tuon tilanteen, työpaikan tai ihmissuhteen, ja epäonnistuu.

Kristitty ihmettelee, kuinka pitkälle vaellan rakkaudessa ja missä kohdassa rakkaus muuttuu mahdollistamiseksi?

Tuhlaajapojasta, jonka täytyi 'mennä itseensä' kurjimmalla hetkellään Gal. 6:1-6:een ja monessa muussa kohdassa, Raamattu käskee meidän vaeltaa rakkaudessa ja tulla toisen avuksi siinä määrin kuin tämä toinen on myös halukas tekemään osuutensa kasvaakseen ja muuttuakseen. Jollei, hänen täytyy saada kokea toimintansa seuraukset kuten tuhlaajapoika, joka vaati rahojaan ja isä surullisena antoi hänen lähteä kunnes hän 'meni itseensä'.

Jos hän on haluton muuttumaan ja kristitty havaitsee jatkuvasti mahdollistavansa synnin, siinä kohdassa vetäydytään ja sallitaan hänen kokea toimintansa seuraukset. Gal. 6:1-2:ssa Paavali käskee menemään ihmisen luo, joka 'tavataan jostakin rikkomuksesta', kreikaksi, hän on syyllistynyt rikkomukseen jotakuta toista vastaan ja asiasta huomautetaan hänelle sävyisästi. Kuten Matt. 18:15:ssä, jos hän ottaa sinut vastaan, olet voittanut ystäväsi takaisin.

Jos hän ei ota vastaan ponnistelujasi, seuraavat jakeet sanovat: "(Sillä) jos joku luulee jotakin

olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä. Mutta tutkikoon kukin omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisensa on vain siinä, mitä hän itse on." Paavali jatkaa sanoen:

"Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää."

Raamattu opettaa rikkomuksessa olevan kaksi osatekijää*: syyllisyys Jumalan edessä (vertikaalinen/pystysuora), ja toiselle aiheutettu vahinko/loukkaus (horisontaalinen/vaakasuora). Meidän tulee antaa ihmiselle anteeksi ja pitää sydämemme oikealla tolalla 'vertikaalisesti' Jumalan suuntaan, mutta on aikoja, jolloin anteeksiantamus myös sallii ihmisen kokea itselleen ja toisille aiheuttamiensa vahinkojen seuraukset, jos hän kieltäytyy myöntämästä syyllisyyttään. Hänelle on annettu anteeksi sydämessämme, mutta hänen täytyy elää todeksi seuraukset ellei tai kunnes hän on valmis sovittamaan aiheuttamansa vahingot. * 3. Moos. 6:1-7.

Näemme tämän Raamatusta kuningas Saulin kohdalla ja hänen vihassaan Daavidia kohtaan, joka ei tehnyt hänelle mitään väärää ja todellakin oli vain apu ja siunaus hänelle.

Kuningas Saulin ongelmin juuri voidaan jäljittää huonoon omakuvaan. Samuel huomautti 1. Sam. 15:17:ssä: "Vaikka oletkin vähäinen omissa silmissäsi: Herra on voidellut sinut Israelin kuninkaaksi" Meille kerrotaan 1. Sam. 9:1-3:ssa, että Saul tuli hyvin varakkaasta perheestä ja hän oli päätänsä pitempi kaikkea kansaa ja hän oli hyvin komea – kuitenkin hän oli 'vähäinen omissa silmissään'.

Siinä määrin, että kun oli aika voidella hänet kuninkaaksi, hän piiloutui karavaanien ja eläinten joukkoon, mikä vaati tiedon sanaa Herralta Samuelille sen paljastamiseksi, missä hän oli piileskelemässä: "Hän on piiloutunut kuormastoon." (10:22)

Mutta samaan aikaan Jumala oli hänen suurin tukijansa ja jatkoi armonsa ja Henkensä vuodattamista hänen ylleen niin, että hän profetoi siinä määrin, että Samuel profetoi 10:6:ssa: "Ja Herran Henki tulee sinuun, ja sinäkin joudut hurmoksiin niin kuin hekin; ja sinä muutut toiseksi mieheksi. "

Ja niin tapahtui – mutta tässä on ydinkohta nro 2 tänään: kuningas Saulin tavoin loukkaajalla/väärinkäyttäjällä on ollut kokemuksia Jumalan kanssa, mutta ne eivät muuta häntä. Sanoakseni sen toisin, väärinkäyttäjä ei anna Jumalan muuttaa itseään.

Jatkan siitä ensi viikolla, sillä minulta on tila loppunut tältä päivältä, lisää ensi viikolla... siihen saakka, siunauksin,

John Fenn

Abusive relationship/co-dependent # 3 Väkivaltainen tai loukkaava ihmissuhde/läheisriippuvainen, osa 3

Hei kaikki,

Eräs mies sai lahjaksi puhuvan papukaijan, mutta se käyttäytyi kamalasti ja mikä pahempi juttu, se käytti kamalaa kieltä. Mies yritti toistuvasti saada papukaijan muuttamaan sanallisesti loukkaavia tapojaan, mutta mikään ei auttanut. Eräänä päivänä papukaija oli erityisen loukkava ja vihaisena ja turhautuneena mies heitti papukaijan pakastimeen, minkä jälkeen seurasi välittömästi vetoava ja anteeksipyyttävä huuto.

Kun mies avasi pakastimen oven, papukaija astui varovasti miehen ojennetulle käsivarrelle ja sanoi kohteliaasti: "Pyydän anteeksi käytöstäni. Olen loukannut sinua ja lupaan muuttaa toimintatapani, ole niin hyvä ja ota vastaan mitä vilpittömin ja nöyrin anteeksipyyntöni." Mies ällistyi, mutta ennen kuin hän saattoi kysyä, mikä aikaansai äkillisen muutoksen papukaijan käytöksessä, tämä jatkoi: "Ja hyvä herra, jos saan kysyä, mitä kana teki?"

Hän ei anna Herran Hengen muuttaa häntä.

Tämä humoristinen esimerkki esittää ihmisen (papukaijan) käyttäytymisen alhaisemman puolen siinä, että usein emme anna kokemiemme asioiden muuttaa meitä pitemmäksi aikaa kunnes tai ellei, ehkäpä, jotakin dramaattista tapahdu. Saatamme ihmetellä jossakin yksittäisessä hetkessä, mutta se, että antaa 'hetken' todella painua mieleen ja itse asiassa muuttaa meidät pitemmäksi aikaa, vaatii rehellistä itsetutkiskelua.

Sen lisäksi loukkaajat/väärinkäyttäjät keskittyvät siihen, että kertovat toisille, mitä näissä on vikana osittain siksi, että pitävät huomion poissa itsestään, niin että heidän ei tarvitse muuttua tai sopeutua... vihanpuuskahduksin, joiden tarkoituksena on saada joku perääntymään niin, ettei nouse vastustamaan heitä tai he vetäytyvät itseensä hiljaiseen halveksuntaan, joka on puolustusmekanismi, joka antaa heille etäisyyden toiseen ihmiseen tai tilanteeseen. Loukkaaja on usein vihainen elämälle.

Kuinka loukkaaja lakkaa olemasta loukkaaja: Ilmestys, jotka seuraa ankara työ Loukkaajan täytyy ensin saada ilmestys siitä, että hän hän loukkaaja ja olla täydellisen kaunistelemattoman rehellinen itsensä suhteen, ja sitten liitä tuohon halu muuttua, joka on suurempi kuin halu säilyttää elämä sellaisena kuin se on.

Tuohon selvyuden ja läpinäkyvyyden hetkeen vie prosessi ja kyse on prosessista ilmestyksen jälkeen. Monet kerrat ihminen rukoilee, että Jumala koskettaa heitä ja ottaa kaiken vain pois, mutta Sana sanoo ja elävä elämä osoittaa, että useimmiten Jumala kulkee ihmisen kanssa tämän tullessa pois dysfunktionaalisuudesta ja loukkaavuudesta/väärinkäytöstä kohti normaalia toimimista ja ihmissuhteiden parantumista ajan kuluessa. Ihmisen täytyy käsitellä ongelmansa, oppia kuinka kontrolloida itseään ja olla riittävän rehellinen käsittelemään sydämensä yksityisimpiä osia – kyse on jostakin sellaisesta, jota hän ei ole koko elämänsä aikana tehnyt. Hänelle se on uutta aluetta ja se merkitsee itsensä nöyryyttämistä, sillä loppujen lopuksi ongelma on ylpeys, joka estää häntä muuttumasta. (Usein siihen liittyy pelkoa)

Loukatun/väärinkäytön kohteena olleen täytyy kutsua asiaa siksi mikä se on: loukkaamiseksi/väärinkäytöksi/väkivallaksi. Hänen täytyy myös olla rehellinen siinä, mikä sai hänet ryhtymään tällaiseen suhteeseen, tai jos loukkaaminen/väärinkäyttö tulee esiin myöhemmin, mikä saa hänet pysymään tilanteessa – onko kyse hänen uskostaan? Hänen epäonnistumisen tunteestaan? Hänen pelostaan sen suhteen, että mitä tapahtuu loukkaajalle/väärinkäytäjälle, jos hän lähtee? Mikä hänessä on se asia, joka pitää hänet tuossa ihmissuhteessa. Kaunistelematon rehellisyys oman itsensä suhteen on ensimmäinen askel väärinkäytetyksi tulemisesta pois lähtemiselle.

Jeesus sanoi, että avioero annettiin sydänten kovuuden tähden* ja viittasi juutalaiseen avioerolakiin**, joka mainitsee hypoteettisen esimerkin, jossa nainen menee naimisiin ja eroaa useita kertoja, koska joka kerran hänen aviomiehensä päätyy 'vihaamaan' häntä ja joka kerran hän on puhdas Herran edessä ja vapaa avioitumaan uudelleen. (Minulla on englanninkielinen cd/MP3-opetussarja asiasta, jos olet kiinnostunut)

Tunsin viisilapsisen pariskunnan ja aviomies hakkasi säännöllisesti vaimoaan siihen pisteeseen saakka, että tämä oli kasvoista vyötäisille saakka mustelmien peittämä, ja tilanne on menossa väkivaltaisemmaksi. Mies ei halunnut kunnella minua eikä hankkia apua ja nainen kieltäytyi lähtemästä. Mies rikkoi heidän liittonsa ja valansa Jumalan edessä kovalla sydämellään, minkä osoitti väkivalta vaimoa kohtaan – ja Jumalan edessä ja jukra, naisella oli aivan varmasti avioeroperuste. Mutta nainen kieltäytyi edes asumuserosta joksikin aikaa. Kun viimeksi näin heidät, heidän kaksi tuskin teini-ikäistä

poikaansa alkoivat olla väkivaltaisia tyttöystäviään kohtaan...niin surullista. *Matt. 19:8; ** 5. Moos. 24:1-4

Tässä joitakin hyvin käytännöllisiä indikaattoreita siitä, että olet loukkaamista/väärinkäyttöä sisältävässä suhteessa:

Hän erottaa sinut vähitellen toisista: perheestä, ystävistä, ja sulkee piirin. Hän jäljittää sen, missä olet ja haluaa aina tietää, mitä olet tekemässä haluten sinut vain itselleen. Hän 'antaa anteeksi' sinulle (sillä syy on aina sinun), eikä hänellä ole mitään tunnetta siitä, että hänen täytyy pyytää anteeksi/katua, hän uhkailee: hän voi uhata tehdä itsemurhan, jos lähdet pois tai jopa uhata henkeäsi tai uhkaa viedä rahasi tai tuhota sinut tai maineesi perheen ja ystävien ja/tai työpaikkasi silmissä.

Näettekö, että joitakin noista piirteistä löytyy myös väärinkäyttöä sisältävässä seurakuntakulttuurissa? Vaaditaan, että käyt vain siinä seurakunnassa. Käytetään syyllistämistä, mutta tiedät olevasi hyvässä asemassa, jos lahjoitat rahaa tai toimit vapaaehtoisena tai osallistut tilaisuuksiin. Käytetään taivasta tai helvettiä manipuloimaan ja uhkaamaan sinua. Sinä olet se, jolla on ongelma, johto on päällistetty tarttumattomalla pinnotteella, niin että mikään ei tartu heihin/häneen. Johto on mestari esittämään asiat itselleen edullisessa valossa ja kääntämään minkä tahansa tilanteen sellaiseksi, että voi syyttää jotakuta toista – aivan kuten loukkaava/väärinkäyttöön syyllistynyt puoliso. Juokse, äläkä vain kävele lähimmälle poistumistielle!

Mutta rakastan häntä -rakastan seurakunnan opetusta, rakastan puolisoani, rakastan työtäni Haluan kirjoittaa tähän sen tosiasian, joka aina täytyy olla mieleemme taustalla: me jokainen seisomme yksilöinä Herran Jeesuksen edessä tekemässä tiliä elämästämme ja siinä hetkessä ei voi sanoa 'paholainen pakotti minut tekemään niin' tai 'minun vaimoni teki minut tällaiseksi' tai 'jos isä ei olisi kuollut ollessani 12-vuotias, olisin ollut erilainen' eikä edes 'minua loukattiin/olin väärinkäytön kohteena seurakunnassa' eikä 'koin hengellistä väärinkäyttöä useissa seurakunnissa'.

Kristuksessa menestyksekkäät ihmiset tajuaavat, että 'tuomiopäivä' on tässä ja nyt, jokaisessa päätöksenteon hetkessä, koska Totuuden Henki asuu meissä esittäen meille oikean päätöksen jokaisessa tilanteessa elämän matkan varrella – ne, jotka ovat kypsytymässä Kristuksessa tekevät oikeita, mutta usein vaikeampia päätöksiä, koska he haluavat olla oikeassa tilassa Hänen edessään tässä ja nyt enemmän, kuin haluavat tulla osoitetuksi olevan oikeassa jonkun toisen edessä tässä ja nyt.

Et voi seisoa loukkaajan/väärinkäyttäjän kanssa Tuomiopäivänä hänen kädestään kiinni pitäen selittämässä Herralle, miksi hän löi sinua – hän tulee seisomaan yksin ja selittämään toimintansa ilman liikkumavaraa, ilman että voi syyttää sinua tai isäänsä tai sitä mitä hänelle tapahtui kun oli 9-vuotias. Tuomiopäivä on kypsytymässä olevalle joka päivä, sillä ne, jotka kypsyvät, ovat innokkaita tuomitsemaan itsensä ja innokkaita siihen, että Herra paljastaa heille kaiken sen, mikä heidän sydämessään tai elämässään ei ole oikein, niin että se voidaan korjata.

Tulee hetki, jossa loukkauksen/väärinkäytön kohteena olevan täytyy antaa loukkaajan/väärinkäyttäjän mennä, ja täytyy seistä omilla jaloillaan. Usein tuo hetki tulee, kun tarve itsesuojeluun nousee sille tasolle, joka on sama kuin sen tajuaminen, että jos jatkaa tuossa suhteessa, mahdollistaa loukkaamisen/väärinkäytön tai vaarantaa itsensä.

Muistan rukoilleeni erään heroiniriippuvaisen puolesta – tuskin kymmentä vuotta vuorotellen riippuvaisena vuorotellen irti huumeesta - ja Herran minulle antama profetia oli, että Hän olisi tämän henkilön kanssa, mutta vapautumisen todeksi eläminen olisi vaikein asia, jonka tuo henkilö koskaan olisi tehnyt, mutta että Hän olisi siinä kulkemassa hänen kanssaan hänen tehdesään oikeita päätöksiä. Ei olisi mitään taivaallista 'napsahdusta' ja hän olisi kokonaan paljon parempi, vain se, että Herra olisi siinä hänen kanssaan jokaisessa päätöksenteon hetkessä.

Kuningas Saulista tuli yhtä miestä, Daavidia loukkaava/väärinkäyttävä

Väärinkäyttäjä/loukkaaja on usein tällainen vain yhtä henkilöä kohtaan ja on hyvä pitämään tuon tosiasian salassa, olipa sitten kyse räjähtävästä vihasta tai verbaalisesta loukkaamisesta tai laiminlyönnin muodossa tapahtuvasta väärinkäytöstä, kuten että vetäytyy itseensä ja kieltäytyy puhumasta puolisolleen heti kun on kotona. Tuo sama ihminen saattaa käydä seurakunnassa, saattaa kokea Herran läsnäolon ylistyksessä tai oppia jotakin Sanasta... mutta pysyy väärinkäyttäjänä/loukkaajana heti kun ovet on suljettu. Kuten kuningas Saul, hän ei koskaan anna Jumalan Hengen muuttaa itseään pitkäksi aikaa.

Edellinen kirjoitussarja koski emotionaalisesti sairaita kristittyjä ja tämä sarja on seurannut tuon ajatuksenjuoksun mukaisesti, mutta nämä kirjoitukset voivat olla avuksi vain siihen pisteeseen saakka, että ne osoittavat emotionaalisesti sairaan ja loukkaamisen/väärinkäytön ominaisuudet. Saadakseen käytännön apua paetukseen loukkaamisen/väärinkäytön leimaamaa suhdetta tai suhdetta emotionaalisesti sairaan uskovan kanssa, tarvitaan monissa tapauksissa syvällistä ammattiapua. Nämä kirjoitussarjat valottavat Sanaa ja ihmisen käyttäytymistä, mutta pakenemista varten jonkun saattaa täytyä tulla rinnalle auttamaan... uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,

John Fenn